

Çocuk ve Denizyıldızı

Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Denizyıldızı

Aysel Banu YAVUZAL

Parlak bir cumartesi sabahı gelgit çekilmişti ve kayalar ıslak ve parıldıyordu. Leo adında bir çocuk sarı yağmur çizmelerini giydi ve bez çantasını kaptı. İçinde küçük bir defter ve sivri uçlu bir kalem vardı. Evinin yakınındaki sahili keşfetmeyi çok severdi. Bugün gelgit havuzları keşfedilmeyi bekleyen sırlarla doluydu.

Leo ıslak kayaların üzerinde dikkatle yürüdü, kıvrıkcık siyah saçları her adımda zıplıyordu. Kırmızı tişörtü gri taşların arasında hemen göze çarpıyordu. Mavi kot pantolonunun paçalarını kıvrırdı ve sığ bir havuza baktı. Minik yengeçler yan yan kaçıştı ve küçük bir balık bir kayanın altına daldı. Leo gülümsedi, koyu renk gözleri hayretle kocaman açılmıştı. Gördüklerini çizmek için defterini çıkardı.

Sonra havuzun sessiz bir köşesinde Leo özel bir şey fark etti. Islak kayanın üzerinde dinlenen turuncu ve mercan kırmızısı bir denizyıldızıydı. Beş kolu kalın ve uca doğru inceliyordu, üzerinde minik soluk tümsekler vardı. Gökyüzünden düşmüş yumuşak, tümsekli bir yıldıza benziyordu. Leo'nun kalbi sevinçle hopladı. Daha önce hiç birini bu kadar yakından görmemişti.

Leo çömeldi, sarı çizmeleri kayada gıcırdadı. Denizyıldızına dokunmak, sadece dokusunu hissetmek istedi. Ama öğretmeninin söylediklerini hatırladı: 'Yabani canlılar oyuncak değildir. Nazik olmalı ve onları rahatsız etmeden gözlemlemeliyiz.' Leo durakladı. Denizyıldızının sakın, hareketsiz şekline baktı. Dokunmak yerine izlemeye karar verdi.

Denizyıldızı sığ suda sessizce dinleniyordu. Leo kollarının altında küçük ipliklere benzeyen minik tüp ayaklar fark etti. Denizyıldızı çok yavaş hareket ediyor, kayanın üzerinde süzülüyordu. Bir kolunun hafifçe kalkmasını büyülenmiş gibi izledi. Yiyecek arıyordu belki de bir midye ya da istiridye. Leo defterine yazdı: 'Denizyıldızı yavaş hareket eder. Dokunma. Sadece izle.'

Leo izlerken okuldan bir arkadaşı kayaların üzerinden zıplayarak geldi. Örgülü saçları boncuklarla sallanan Maya'ydı. Yeşil kapüşonlu bir ceket ve beyaz spor ayakkabılar giymişti. 'Neye bakıyorsun?' diye sordu, eğilerek. 'Bir denizyıldızı!' diye fısıldadı Leo. 'Ama ona dokunma. Nazik olmalıyız.' Maya başını salladı, ela gözleri kocaman açılmıştı.

Maya heyecanlanmıştı ve denizyıldızını eline almak istiyordu. 'Sadece küçük bir dokunuş?' diye sordu. Leo başını salladı. 'Hayır, gözlemlemek daha iyi. Bak nasıl dinleniyor. Ona dokunursak zarar verebiliriz.' Maya kaşlarını çattı ama sonra gülümsedi. 'Tamam, ben de izleyeceğim.' İkisi de sessizce oturup gelgit havuzundaki denizyıldızını izlediler.

Leo ve Maya denizyıldızını uzun süre izlediler. Minik ayaklarının onu kayanın üzerinde nasıl yavaşça hareket ettirdiğini gördüler. Kumda silik bir iz bıraktı. Leo defterine denizyıldızının resmini çizdi. Yazdı: 'Denizyıldızları gelgit havuzlarında yaşar. Nazik ve yavaştırlar. Onları güvende tutmalıyız.' Maya ayrıntıları eklemesine yardım etti.

Başka çocuklar da havuza geldi, Leo ve Maya'nın ne yaptığını merak ediyorlardı. 'İçeride ne var?' diye sordu bir kız. Leo onlara denizyıldızını gösterdi. 'Vay canına!' dediler. Bazı çocuklar dokunmak için uzandılar. Leo hemen, 'Lütfen dokunmayın. Gözlerimizle bakabiliriz, ellerimizle değil,' dedi. Çocuklar geri çekildiler ve onun yerine izlediler.

Leo birçok çocuğun gelgit havuzlarını nazıkçe keşfetmeyi bilmediğini fark etti. Her şeye dokunmak istiyorlardı. 'Onlara öğretmek için bir rehber hazırlayabilirim,' diye düşündü. Fikrini Maya'ya söyledi. 'Yaban hayatını rahatsız etmeden kayalık havuzları keşfetmek için bir kural listesi yapabiliriz.' Maya ellerini çırpı. 'Evet! Hadi yapalım!'

Eve dönünce Leo büyük bir kâğıt ve kalemını aldı. En üste yazdı: 'Gelgit Havuzları Nazıkçe Nasıl Keşfedilir.' Sonra kuralları sıraladı: 1. Yakından bak, ama dokunma. 2. Sesini alçak tut. 3. Kayalara dikkatle bas. 4. Her şeyi bulduğun yerde bırak. 5. Denizyıldızlarını ve diğer canlıları nazık gözlerle izle. Bir denizyıldızı ve bir yengeç resmi çizdi.

Ertesi gün Leo ve Maya rehberi sahile götürdüler. Arkadaşlarına gösterdiler. 'Hepimiz denizi böyle öğrenebilir ve onu böyle koruyabiliriz,' dedi Leo. Çocuklar rehberi okudular ve başlarını salladılar. Dokunmadan bakmayı denediler. Bir yengeç, küçük bir balık ve bir denizyıldızı daha gördüler. Herkes nazik ve sessizdi.

Maya, 'Bu çok eğlenceli! Sadece izleyerek bu kadar çok şey görebileceğini hiç bilmiyordum,' dedi. Leo gülümsedi. 'Evet, ve denizyıldızları güvende.' Çocuklar sabahı nazik gözlerle ve yumuşak kalplerle gelgit havuzlarını keşfederek geçirdiler. Deniz canlılarını korudukları için kendileriyle gurur duydular. Leo'nun rehberi hepsine yardım etmişti.

O günden sonra Leo'nun rehberi sahildeki birçok çocukla paylaşıldı. Anne babalar ve öğretmenler kopya istedi. Leo ve Maya gelgit havuzu yardımcıları olarak tanındılar. Başkalarına yaban hayatını nazikçe gözlemlemeyi öğrettiler. Havuzdaki denizyıldızı sakın ve güvende kaldı, doğayı nasıl koruyacağımızın sessiz bir hatırlatıcısı oldu.

Leo küçük bir nezaket davranışının büyük bir fark yaratabileceğini öğrendi. Denizyıldızına dokunmadı ve bu seçim birçok kişiye yardım eden bir rehberle dönüştü. Maya da sabırlı ve nazik olmayı öğrendi. Birlikte, denizi sevmenin en iyi yolunun onu gözetmek ve tüm canlılar için güvende tutmak olduğunu keşfettiler.

Yani bir gelgit havuzunu ziyaret ettiğinde Leo'yu ve denizyıldızını hatırla. Yakından bak, ama ellerini kendine sakla. Nazik ve sessiz ol. Denizyıldızının dinlenmesine ve istediği gibi hareket etmesine izin ver. Ve dokunmak isteyen başkalarını görürsen Leo'nun rehberini paylaş: gözlemlerle, nazik ol ve yaban hayatını koru. Böylece herkes denizin tadını çıkarabilir ve onu koruyabilir.